

[Ebba Strange]

Som sagt håber jeg, at vi kan komme igenem i hvert fald med dette lille skridt, og vi vil i SF fortsætte vores kamp mod overhovedet at isolationsfængsle folk.

Bjørn Elmquist (V):

Spørgsmålet om isolation af varetægtsfængslede har været oppe i Folketinget adskillige gange, og jeg har hver gang benyttet lejligheden til at få understreget, at ordet isolation er relativt, for det er selvfølgelig ikke sådan, at de mennesker, der bliver anbragt i isolation, ingen menneskelige kontakter har.

I bemærkningerne til dette lovforslag fra SF står der i indledningen, »at en varetægtsfængslet fuldstændigt kan isoleres fra omverdenen bortset fra uundgåelige kontakter med forsvarer og fængselspersonale«, og det er jo faktisk rigtigt nok, selv om man kan sige, at ordet »uundgåelige« giver indtryk af, at der er meget få.

Men det korte af det lange er, at vi, der drøfter spørgsmålet her, ved og bør vide, hvad det er for en form for isolation, vi taler om: Det er isolation i forhold til medfanger og isolation i forhold til folk uden for fængslet, som man kan risikere har en viden om de ting, man er i færd med at efterforske.

I bemærkningerne til lovforslaget skriver SF videre under »Almindelige bemærkninger«:

»Siden 1984 er den allerede da igangværende tendens til færre isolationsanbringelser fortsat, således at niveauet har stabiliseret sig på omkring 26 pct. af samtlige varetægtsfængslinger.«

Det synes jeg også er godt at få trukket frem, og jeg vil supplere det yderligere ved at sige, at i hvert fald de sidste tal, jeg er i besiddelse af fra Justitsministeriet, for 1987 taler om en procent af isolationsfængslinger ud af varetægtsfængslingerne på 24,1 og for 1988' vedkommende er kommet ned på 23,2. Vi befinder os altså et sted i 20'erne et lille stykke under de 26 pct. og stadig væk med den nedadgående tendens.

Dernæst er der et tredje punkt i bemærkningerne til lovforslaget, jeg vil hæfte mig lidt ved, og det er den tabel, der er opstillet på s. 3 om »Vilkår for isolationsfængsling i europæiske lande«, hvilke lande der anvender isolation, og om der er en eventuel maksimumvarighed.

De lande, vi normalt sammenligner os med på dette område, er jo først og fremmest vore

nabolande i Norden: Sverige og Norge, samt Island, og denne tabel viser netop, at både Island, Norge og Sverige har isolationsbestemmelser og anvender dem uden begrænsninger. Det synes jeg er interessant. Det land uden for den nordiske kreds, som vi oftest sammenligner os med, er Holland. Om Holland står der, at det også har isolationsfængsel, men har en begrænsning på 102 dage, svarende til maksimum for varetægt.

De lande, vi normalt sammenligner os med, har altså regler, som er strengere end de danske, og dette gælder til dels også for Hollands vedkommende.

Men hvor fører det så hen? Det fører mig til den umiddelbare betragtning, at det danske og det nordiske isolationsbegreb formentlig – jeg kan ikke dokumentere det nu og her – er anderledes, ikke helt så strengt, som det isolationsbegreb, vi finder i andre lande, uden at jeg dog skal stå og hænge nogen direkte ud med navns nævnelse.

Det korte af det lange er, at vi må afvise dette lovforslag. Jeg synes ligesom justitsministeren, at det kan være meget interessant og velanbragt at få en fornyet undersøgelse fra Strafferetsplejeudvalget af spørgsmålet, så vi kan se, hvilken tendens der har været.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Bjørn Elmquist for den problematisering af det, hr. Bjørn Elmquist kalder det nordiske isolationsbegreb set i forhold til isolationsanvendelse andre steder, men jeg vil også bede hr. Bjørn Elmquist uddybe det. Det er jo lidt ukonkret at stå og sige: Jeg gætter mig til, at det nok må være lidt anderledes. Hr. Bjørn Elmquist har jo en vis international erfaring som retspolitikker; kunne hr. Bjørn Elmquist ikke trække på den erfaring, så vi kunne få lidt at vide om, hvad den konkrete forskel egentlig er mellem det, hr. Bjørn Elmquist kalder det nordiske isolationsbegreb – jeg er ikke hidtil stødt på det i den strafferetlige litteratur, men det er muligt, at det er min fejl – og det isolationsbegreb, som man arbejder med andre steder: i de lande, der er opregnet i tabellen, og som ikke benytter isolationsfængsling.